

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/96/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010374
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414010374.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného S. N. pre pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2T/96/2014 z 24.07.2014, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 25.03.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaný S. N., nar. XX.XX.XXXX C. R. U., trvale bytom
R. U., Ď. Č.. XX,

je vinný , že

1. dňa 05.02.2014, v čase asi o 10.00. hod., v R. U., R. B. K..W..Š. Č.. XX, pred vchodom bytového domu, vystupujúc ako obchodný zástupca spoločnosti UTAH West, spol. s r.o. Komárno, uzavrel zmluvu o dielo s O. U., ktorej predmetom bolo dodanie a montáž troch plastových okien, pričom prevzal zálohu 500,- Eur, avšak okná nedodal, v spoločnosti UTAH West, s.r.o. Komárno nikdy nepracoval a ani s touto spoločnosťou nespolupracoval a prevzaté peňažné prostriedky minul na dosiaľ nezistený účel, čím poškodenej O. U. spôsobil škodu vo výške 500,-Eur,
2. v presne nezistený deň, začiatkom mesiaca marec roku 2014, v R. U., pod zámienkou potreby kúpy postele vylákal pôžičku v sume 300,- Eur od X. K. a hoci vedel vzhľadom na svoju finančnú situáciu, že ich nevráti, čím pre poškodenú X. K. spôsobil škodu vo výške 300,-Eur,
3. v presne nezistený deň, koncom mesiaca máj roku 2013, v R. U., vylákal od K. N. peňažné prostriedky vo výške 500,-Eur pod zámienkou finančnej pomoci pre svoju príbuznú, pričom jej neskôr vrátil sumu 150,-Eur a zvyšnú sumu dosiaľ nevrátil, čím poškodenej K. N. spôsobil škodu o výške 350,-Eur,

t e d a

v bodoch 1 až 3

- na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1 až 3

- pokračovací prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona), na trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť uhradiť poškodeným fyzickým osobám škodu:

X. O. U., R.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U.K., K..W..Š. Č.. XX škodu vo výške 500,- Eur,

X. X. K., R..XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U., Q. Č.. X škodu vo výške 300,- Eur,

X. K. N., R.. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. U., R. Č.. X škodu vo výške 350,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 24.07.2014 obžalobu na obvineného S. N. pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona v bodoch 1 a 2 obžaloby a pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona v bode 3 obžaloby na tom skutkovom základe, že

1. dňa 05.02.2014, v čase asi o 10.00. hod., v R. U., R. B. K..W..Š. Č.. XX, pred vchodom, vystupujúci ako obchodný zástupca spoločnosti UTAH West, spol. s r.o. Komárno, uzavrel zmluvu o dielo s O.D. U., ktorej predmetom bolo dodanie a montáž troch plastových okien, pričom prevzal zálohu 500,- Eur, avšak okná nedodal, v spoločnosti UTAH West, s.r.o. Komárno nikdy nepracoval, čím poškodenej O. U. spôsobil škodu vo výške 500,-Eur,

2. v presne nezistený deň, začiatkom mesiaca marec roku 2014, v R. U., si požičal sumu 300,- Eur od X. K., hoci vedel vzhľadom na svoju finančnú situáciu, že ich nevráti, čím pre poškodenú X. K.Č. spôsobil škodu vo výške 300,-Eur,

3. v presne nezistený deň, koncom mesiaca máj roku 2013, v R. U., si požičal sumu 500,-Eur od K. N., pod zámienkou finančnej pomoci pre svoju príbuznú, pričom jej neskôr vrátil sumu 150,-Eur a zvyšnú sumu dosiaľ nevrátil, čím poškodenej K. N. spôsobil škodu o výške 350,-Eur.

Súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, keďže tento bol vo všetkých prípadoch na hlavné pojednávanie včas a riadne predvolaný a napriek tomu sa na hlavné pojednávanie neustanovil a do doby určenej ako jeho začiatok ani v jednom prípade svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisníc o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, výsluchom svedkov: O. U., K. N., X. K., W. H. a oboznámením listinných dôkazov.

Súd podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal zápisnice o výpovedi obžalovaného z prípravného konania.

Obžalovaný sa ku skutku pod bodom 1 obžaloby priznal, v plnom rozsahu uznal vinu a svoje konanie oľutoval.

Obžalovaný ku skutku pod bodom 2 obžaloby vypovedal, že od poškodenej si požičal sumu 300,- Eur na rozťahovací gauč, pričom sa dohodli, že tieto peniaze jej vráti najneskôr do 19.03.2014, avšak poškodená mu volala o 10 dní skôr s tým, že potrebuje peniaze, po 2 - 3 dňoch mu začala posilať výhražné SMS správy a preto si povedal, že jej tie peniaze nevráti.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3 obžaloby sa obžalovaný v prípravnom konaní bránil tým, že peniaze si od poškodenej K. N. požičal, ale nie na taký účel, ako uvádza poškodená, ale preto, že chcel splatiť dlh po J. K.Á.. Obžalovaný tiež vypovedal, že 150,- Eur vrátil poškodenej v septembri po ich rozchode a preto, aby jej vrátil zvyšnú časť peňazí vo výške 350,- Eur, nepodnikol žiadne kroky.

Zo spáchania skutku pod bodom 1 obžaloby obžalovaného jednoznačne usvedčila aj poškodená O. U., ktorá na hlavnom pojednávaní podrobne opísala, kedy a za akých okolností obžalovanému poskytla zálohu za dodanie a montáž plastových okien vo výške 500,- Eur, ako aj spísala zmluvu o dielo s tým, že

obžalovaného osobne poznala z minulosti a tento jej povedal, že pracuje pre spoločnosť Utah West, ktorá sa zaoberá výrobou a montážou plastových okien. Tiež vypovedal, že obžalovaný montáž plastových okien nezabezpečil v zmluvne dohodnutom termíne, najskôr pre silný vietor, potom pre údajnú dopravnú nehodu montážnych pracovníkov, pričom neskôr s ním komunikovala formou SMS správ a v konečnom dôsledku jej obžalovaný peniaze napriek jej urgenciám nevrátil. Poškodená v procesnom postavení svedka vypovedala, že až neskôr si všimla, že meno obžalovaného na zmluve o dielo vôbec nefiguruje, že je na nej uvedené meno K. T. a zistila, že ručne dopísané telefónne číslo nie je funkčné. Poškodená sa následne skontaktovala so zástupcom spoločnosti Utah West pánom H., ktorý jej vysvetlil, že obžalovaný pre nich nikdy nepracoval. Podľa vyjadrenia poškodenej obžalovaný pri komunikácii s ňou spomínal iba meno W. H.K., žiadne iné meno v tejto súvislosti neuvádzal.

Svedok W. H., konateľ spoločnosti Utah West s.r.o. Komárno, na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaný nikdy nebol zamestnancom ich spoločnosti, ani s ním nespolupracovali, pričom zmluva o dielo, uzatvorená obžalovaným s poškodenou O.D. U., bola ich spoločnosti doručená až samotnou poškodenou s jej podnetom, predtým o žiadnej dodávke okien pre poškodenú nemali žiadnu vedomosť. Svedok vysvetlil, že predmetná zmluva bola uzatvorená na tlačive, ktoré dali k dispozícii ich spolupracovníkovi K. T., pričom obžalovaný toto mohol získať vtedy, keď tento ich spolupracovník nemal k dispozícii motorové vozidlo a vozieval ho taxikom práve obžalovaný.

Ku skutku pod bodom 2 obžaloby súd na hlavnom pojednávaní vypočul poškodenú X. K. v procesnom postavení svedka, ktorá vypovedala, že s obžalovaným sa zoznámila pri využívaní taxislužby, keďže pracoval ako taxikár, pričom mu už koncom roka 2013 požičala menšiu sumu peňazí, ktorú jej aj vrátil a asi o mesiac žiadal vyššiu čiastku, ktorú mu ale odmietla poskytnúť. Podľa vyjadrenia svedkyne následne obžalovaný prišiel s historkou, že má zablokovaný účet v banke a potrebuje si kúpiť posteľ alebo matrac, pretože majiteľka bytu, u ktorej býval v podnájme, si túto chce zobrať. Tak mu začiatkom marca 2014 požičala 300,- Eur na tento účel s dohodou, že peniaze vráti do 19.03.2014, kedy má termín splátky hypotéky. Poškodená vypovedala, že obžalovaný jej v tomto termíne peniaze nevrátil a nevedela sa na neho skontaktovať a preto túto záležitosť riešila aj cez iného taxikára aj cez majiteľku taxislužby, pričom obžalovaný jej dosiaľ peniaze nevrátil. Poškodená uviedla, že neskôr zistila, že obžalovaný viacerým ľuďom v meste dlží peniaze a tiež dôvodila, že obžalovaný vedel, že má peniaze, pretože jej pomáhal pri výbere vozidla, ktoré chcela kúpiť a aj ňou spomínanú vyššiu sumu peňazí si od nej pýtal prvýkrát práve v tomto čase, ale neúspešne. Uviedla ďalej, že obžalovaný jej v čase, keď mu poskytovala peniaze, tvrdil, že tieto jej vráti z peňazí, ktoré mu dlží jeho bývalý zamestnávateľ zo zahraničia, tiež jej tvrdil, že s bývalou priateľkou postavili dom v Komjaticiach, táto mu má vyplatiť sumu 35.000,- Eur a neskôr sa dozvedala, že ani to nebola pravda.

Poškodená K. N. ku skutku pod bodom 3 obžaloby vypovedala, že s obžalovaným v mesiaci máj 2013 žila v druhovskom pomere, obžalovaný jej vysvetľoval, že má chorú sesternicu Beátu Molnárovú, ktorá je vážne chorá a celá rodina sa jej skladá na to, aby mohla vrátiť dotáciu z úradu práce. Podľa vyjadrenia poškodenej obžalovaný od nej peniaze výslovne nepýtal, ale neustále vytváral takú situáciu, v ktorej sa tváril nešťastne s tým, že je potrebné tento problém riešiť a robil na ňu psychický nátlak, pod ktorým sa rozhodla, že mu poskytne 500,- Eur pre jeho sesternicu. Uvedené peniaze práve za týmto účelom niekedy koncom mesiaca máj 2013 odovzdala obžalovanému, aby sa použili pre potreby jeho chorej sesternice. Poškodená vypovedala, že niekedy v auguste 2013 sa na ňu nakontaktovala práve uvedená sesternica obžalovaného s odkazom, aby je vrátil všetko, čo jej ukradol a následne komunikáciou s ňou zistila, že vážne chorá nebola, že ani obžalovaný ani iná jej rodina sa jej na žiadnu dotáciu neskladali, žiadne peniaze od neho nedostala, práve naopak, tento ju okradol, za čo dostal aj podmienku. Poškodená ďalej uviedla, že obžalovaný sa potomto jej zistení začal vyhovárať, že tie peniaze potreboval na pôžičku, ktorú spláca po matke uvedenej sesternice, ktorú skutočnosť príbuzní obžalovaného vyvrátili. Obžalovaný jej v septembri 2013 vrátil sumu 150,- Eur, zvyšok peňazí jej dosiaľ nevrátil.

Z ostatných dôkazov súd poukazuje na zmluvu o dielo, predloženú poškodenou O. U., komunikáciou prostredníctvom sociálnej siete medzi poškodenou K. N. O. D. K., ako aj potvrdenie o príjme obžalovaného z pracovného pomeru u zamestnávateľa Eteam s.r.o. Nové Zámky, podľa ktorého obžalovaný v celom období od 01.10.2013 do 31.05.2014 dosiahol čistý mesačný príjem z dohody o pracovnej činnosti vo výške 90,30 Eur ako aj na údaj o výške čistého mesačného zárobku obžalovaného, ním uvedený do zápisnice o jeho výsluchu v prípravnom konaní - 40,- Eur.

Vykonaním vyššie uvedeného dokazovania, po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, v zmysle zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania (ktoré konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky), súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil všetkých troch žalovaných skutkov, ktoré mu kládla za vinu obžaloba a pokiaľ ide o vinu obžalovaného z ich spáchania, túto nemal spochybnenú žiadnymi dôvodnými pochybnosťami, keďže existenciu žiadnych takých ani nezistil.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1 obžaloby, z tohto je obžalovaný okrem vlastného priznania usvedčovaný výpoveďou poškodenej O.D. U., opisujúcej aj následné správanie obžalovaného po uzavretí zmluvy o dielo, ktorým sa opätovne snažil u poškodenej navodiť dojem, že dodávku okien zabezpečí napriek tomu, že nikdy nebol ani zamestnancom ani spolupracovníkom spoločnosti, v mene ktorej vystupoval. V tomto smere súd poukazuje aj na listinné dôkazy a výpoveď svedka W. H..

Zo spáchania skutku pod bodom 2 obžaloby bol obžalovaný usvedčený presvedčivou a logickou výpoveďou poškodenej X. K., ktorá pre súd vo všetkých detailoch vyznela vierohodne, na rozdiel od obrany obžalovaného, prednesenej v jeho výpovedi v prípravnom konaní. Poškodená totiž na hlavnom pojednávaní opísala aj vlastné zistenia o obžalovanom ako osobe a jeho majetkových pomeroch, ktoré získala potom, ako jej obžalovaný v dohodnutom termíne požičané peniaze nevrátil a z ktorých vyplýva jednoznačne, že obžalovaný sa dlhodobo nachádzal vo finančných problémoch, ktoré riešil požíčovaním peňazí od rôznych ľudí a ktoré záväzky neplnil a nebol schopný splniť, s ktorým záverom korešponduje aj zistený zárobok obžalovaného z pracovnoprávneho vzťahu a ním poškodenej tvrdené zdroje, z ktorých jej mienil požičané peniaze vrátiť a ktoré jeho tvrdenia sa rovnako ukázali ako nepravdivé. Z týchto skutočností mal súd preukázaný aj úmysel obžalovaného požičané peniaze poškodenej nevrátiť už v čase ich poskytnutia, navyiac potvrdenými aj následným správaním sa obžalovaného (nemožnosť poškodenej sa s ním skontaktovať a jeho neskoršie nepravdivé tvrdenia jeho zamestnávateľovi, že peniaze vrátil) a tiež okolnosťami, predchádzajúcimi poskytnutiu pôžičky, keď obžalovaný, vediac o tom, že poškodená disponuje dostatkom finančných prostriedkov, najskôr úspešne požiadala o pôžičku nižšej sumy, potom už žiadala sumu vyššiu, a keď neuspel, použil zámienku pôžičky na kúpu postele súc si navyiac vedomý toho, že tieto peniaze poškodenej nemá z akých legálnych zdrojov možnosť vrátiť v dohodnutom termíne.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 3 obžaloby súd vykonaným dokazovaním zistil, že obžalovaný vylákal od poškodenej K. N. sumu 500,- Eur pod zámienkou pomoci pre chorú príbuznú, ktorá sa ukázala ako nepravdivá. Obrana obžalovaného z prípravného konania, že tieto peniaze si od poškodenej požičal z dôvodu, že chcel splatiť dlh po J. K., bola v plnom rozsahu vyvrátená práve výpoveďou poškodenej, ktorá vypovedala, že obžalovaný s touto verziou prišiel až potom, čo zistila pravdivé skutočnosti o príbuznej obžalovaného, pre ktorú najskôr peniaze žiadala. Súd uveril výpovedi poškodenej v plnom rozsahu, keďže tejto zodpovedá aj obsah poškodenou predloženej komunikácie s príbuznou obžalovaného D. K..

Súd preto uznal obžalovaného vinným na tom skutkovom základe, ako je uvedené pod bodom 1 až 3 výroku o vine tohto rozsudku a súčasne majú za to, že týmto protiprávnym konaním obžalovaný naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona tak z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu i objektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem na ochrane majetku fyzických a právnických osôb tak, že na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Zákonné znaky uvedeného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a okolnosťami jeho spáchania (keď sa obžalovaný činu dopustil voči svojej vtedajšej družke a tiež osobám, ktoré poznal nielen zbežne a krátku dobu), jeho následkami v majetkovej sfére poškodených, mierou jeho zavinenia a jeho pohnútkou.

Súd na rozdiel od obžaloby všetky tri skutky považoval za čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, a to na základe skutočností, zistených po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, predovšetkým z výpovede poškodenej X. K.. Obžalovaný totiž všetky tri čiastkové útoky spáchal za podmienok podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona, keďže za všetky tri mu bolo vznesenie obvinenia oznámené dňa 27.05.2014. Podľa názoru súdu boli splnené aj ostatné podmienky v zmysle ust. § 122 odsek 10 Trestného zákona, t.j. tak objektívna súvislosť v spôsobe jeho spáchania, predmete útoku, ako aj v čase spáchania (postupne koniec mesiaca máj 2013 v prípade poškodenej N., deň 05.02.2014 v prípade poškodenej U. a začiatok mesiaca marec 2014 v prípade poškodenej K.), pričom z vykonaného dokazovania vyplýva táto objektívna časová

súvislosť aj v nadväznosti na skutočnosti, uvádzané poškodenou X. K., týkajúce sa ňou zistených majetkových pomerov obžalovaného a dlžôb voči iným osobám a tiež na fakt, že obžalovaný už koncom roka 2013 požiadal túto poškodenú o pôžičku, najskeôr úspešne, ktorú neskôr využil pri žiadaní o vyššiu sumu peňazí, kedy neuspel a následne použil zámienku tak, ako je uvedené pod bodom 2 tohto rozsudku. Vzhľadom na tieto zistené skutočnosti mal súd súčasne preukázanú aj subjektívnu súvislosť v zmysle ust. § 122 odsek 10 Trestného zákona, predovšetkým jednotiaci zámer obžalovaného spáchať trestný čin.

Zo správ a charakteristík k osobe obžalovaného súd zistil, že obžalovaný pracuje ako vodič taxislužby, z miesta trvalého bydliska nie sú o ňom uvádzané žiadne bližšie poznatky, charakterizujúce jeho povahu a správanie. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované priestupky nielen na úseku cestnej dopravy, ale aj postih za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 Zákona č. 372/1900 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (odcudzenie peňaženky v herni Royal dňa 18.05.2012). Obžalovaný bol v minulosti opakovane uznaný vinným z majetkových trestných činov, a to aj pre prečin podvodu podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona, vo veciach Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 3T/123/2003 a 3T/3/2011 sa však na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T/7/20013 z 12.02.2013, právoplatným dňa 27.02.2013, pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona (spáchaný dňa 16.04.2012 práve na poškodenej D. K.), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 8 mesiacov s podmieneným dokladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa žalovaných skutkov v prejednávanej veci dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho odsúdenia za majetkový prečin.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil u neho ale okolnosť priťažujúcu podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (t.j. že už bol za trestný čin odsúdený). Súd posúdil pomer a mieru zistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona a pri absencii okolnosti poľahčujúcej zvýšil dolnú hranicu základnej trestnej sadzby podľa § 221 odsek 1 Trestného zákona (0 až 2 roky) o jednu tretinu podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona. Súd tak obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 8 mesiacov až 2 roky a tento obžalovanému uložil na samej dolnej hranici vo výmere 8 mesiacov. Keďže obžalovaný sa trestného činu, ktorý je predmetom tohto konania, dopustil v skúšobnej dobe jeho predchádzajúceho podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Komárno vo veci sp.zn. 2T/7/2013, súd podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona obžalovanému uložil tento trest odňatia slobody ako nepodmienený a obžalovaného na jeho výkon zaradil v súlade s ust. § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin. Podľa názoru súdu trest odňatia slobody v uvedenej výmere ako trest nepodmienený spĺňa požiadavky na dosiahnutie účelu trestu tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie a tento je na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostatočný. Súd pri možnosti dosiahnutia tohto účelu trestu prípadne iným, alternatívnym trestom, nespojeným bezprostredne s odňatím slobody, prihliadol aj na predchádzajúce zahladené odsúdenia obžalovaného pre majetkovú trestnú činnosť z hľadiska jeho osoby a sklonov k páchaniu takéhoto druhu trestnej činnosti, pričom dospel k záveru, že vzhľadom na zrejmú absenciu výchovného vplyvu predchádzajúcich trestov na nápravu obžalovaného, účel trestu u obžalovaného možno dosiahnuť iba represívnym pôsobením v podobe uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody.

V prípravnom konaní uplatnili nárok na náhradu škody všetky tri poškodené (poškodená O. U. vo výške 500,- Eur, poškodená X. K. vo výške 300,- Eur a poškodená K. N. vo výške 350,- Eur) a ktoré na tomto nároku na náhradu škody zotrvali aj na hlavnom pojednávaní. Súd preto podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal k povinnosti spôsobenú škodu jednotlivým poškodeným nahradiť v súlade s ich riadne a včas uplatneným nárokom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).